

Najvyšší súd
Slovenskej
socialistickej republiky

Krajský súd v Bratislave

Dňa 12. II. sp.zn. 1 o 10/00

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej socialistickej republiky v trestnej veci proti odsúdenému Romanovi Brázdrovi a spol.
pre trestný čin vraždy podľa § 9 ods. 2, § 216 Tr. zák. a iné o stážnosti dňa odsúdených Františka Čermána, Ing. Pavla Šeďača,
Ing. Miloša Kocúra a Milana Andrašíka, ktoré podali proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu v Bratislave z 11. 3. 1987, sp.zn. 1 T 6/82, na neverejnom zasadnutí konanom 29. 1. 1988, rozhodoval

takto:

Podľa § 148 ods. 1 pism. c/ Tr. por. stážnosti odsúdených Františka Čermána, Ing. Pavla Šeďača, Ing. Miloša Kocúra a Milana Andrašíka sa zamietajú.

Odrovodenie:

Predsedajúci senátu Krajského súdu v Bratislave citovaným uznesením podľa § 81 ods. 1 Tr. por. vrátil Margaréte Cervanovej, býtom Nové Zámky, Štúrova ul. č. 9, právnej nástupkyni poškodenej, nebohej Ľudmily Cervanovej, nasledovné veci:
1. vreckovku, 2. pári gumených rukavíc, 3. vysokoškolské skriptá,
4. modrý riflový kabátik, 5. paráver, 6. dámske nohavičky,
7. 6 listov zo skript, 8. rúž, 9. hrebeň, 10. zubnú kefku,
11. podprsenku, 12. lieky, 13. toaletné vreckovky, 14. taštičku,
15. telegram, 16. list písaný Ľudmilou Cervanovou, 17. topánku Ľudmily Cervanovej a 18. jej cestovnú tašku.

Dalej v bode II. uznesenia podľa § 81 ods. 3 Tr. por. nariadiil zničenie doličných vecí, a to dvoch šnúr a jednej vzor šnúry.

• Predmetné veci sú v depozite Krajskej prokuratúry v Bratislave pod č. Úsek 2/1982 a predseda senátu rozhodol na návrh krajského prokurátora.

Prati tomuto úzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote stážnosti odsúdení František Čerman, Ing. Pavol Bedač, Ing. Miloš Kocúr a Milan Andrašík. Vo svojich písomných stážnostiach v podstate zhodne uviedli, že v úznesení uvedené doličné veci by aj hľadaj mali zostať v úschove krajskej prokuratúry, aby boli k dispozícii pri rozhodovaní o pripadnom návrhu na obnovu konania, alebo pri ďalšom objasňovaní veci.

Najvyšší súd SSR na podklade podaných stážností v zmysle § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého úznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že stážnosti neboli dôvodne podané.

~~Stážovatelia boli rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. 9. 1982, sp.zn. 1 T 6/82, v spojení s užnesením Najvyššieho súdu SSR z 25. 4. 1983, č.k. 1 To 17/83, uznani za vinných okrem iného z trestného činu vraždy podľa § 219 Tr. zák. spáchánoho spoluupáchateľstvom v zmysle § 9 ods. 2 Tr. zák. Tento trestný čin spáchali spolu s ďalšími dvomi odsúdenými v noci z 9. 7. na 10. 7. 1976 na mieste uvedenom v bode 3/ rozsudku tým, že Ľudmiliu Cervanovú utopili. Boli odsúdení k ďlhodobým trestom odňatia slobody.~~

Po návrhu krajského prokurátora, aby bolo rozhodnuté o veciach nachádzajúcich sa v úschove, predseda senátu krajského súdu napadnutým užnesením správne rozhodol, keď osobné veci nebohej Ľudmily Cervanovej, uvedené pod položkami 1 až 18 nariadił vydáť prvéj nástupkyni poškodenej Margaréte Cervanovej (matko), ktorá o vydanie predmetných vecí žiadala. Rovnako správne rozhodol aj v tej časti užnesenia, ktorou nariadił zničenie ďvoh čínskych vzoru šnúry, ako vecí bezcenných.

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak vec, ktorá bola podľa § 79 Tr. por. vydaná alebo podľa § 79 Tr. por. odňatá, nie je na Čali- ťie konanie potrebné, a ak neprichádza do úvahy jej prepadnu- tie alebo zhabanie, vráti sa tomu, kto ju vydal alebo komu bola odňatá. Ak si na vec uplatňuje právo iná osoba, vydá sa tomu, koho právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec uloží do úschovy na štátnom notárstve a osoba, ktorá si na vec robi nárok sa upozorní, aby ho uplatnila v konaní o občianskoprávnych veciach.

Z hľadiska podmienok § 80 ods. 1 Tr. por. v danom prípade treba konštatovať, že trestné stíhanie bolo v čase vydania napadnutého uznesenia už právoplatne skončené, takže veci už neboli potrebné na ďalšie konanie. Prepadnutie vecí alebo ich zhabanie neprichádzalo do úvahy, a preto správne predseda senátu krajského súdu nariadil vydáť veci pôvodne patriace poškodenej nebohej Ľudmile Cervanovej, jej matke Margarete Cervanovej, ktorá uplatnila právo na veci.

Zákonom zodpovedá aj nariadenie zničiť zaistené dve šnúfy a vzer šnúry. Takýto postup predpokladá ustanovenie § 81 ods. 3 Tr. por., keďže v podstate ide o bezcenné veci.

Námetky súdžovateľov nespochybňili podľa zistenia Najvyššieho súdu SSR správnosť a zákonnosť postupu nariadeného v napadnutom uznesení. Ide o postup, ktorý predpokladá Trestný poriadok a ktorý nebráni súdu v budúnosti správne a zákonne rozhodnúť o prípadnom návrhu na obnovu konania.

Najvyšší súd SSR preto pri zistení, že podané súdžnosti odsúdených boli nedôvodné, podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ich zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná súdžnosť.

V Bratislave 29. 1. 1988

JUDr. Milan Karabin, v.r.
predseda senátu

Za správnosť:
bl.č. 246